Torsdag den 11. marts 2021

P9_TA(2021)0090

Børns rettigheder

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om børns rettigheder i lyset af EU-strategien for børns rettigheder (2021/2523(RSP))

(2021/C 474/16)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989,

— der henviser til de generelle bemærkninger fremsat af FN's konvention om barnets rettigheder ([1]),

— der henviser til FN's retningslinjer om alternativ børneforsorg ([2]),

— der henviser til FN's globale undersøgelse af frihedsberøvede børn fra juli 2019,

— der henviser til FN's politiske notat af 15. april 2020 med titlen »The impact of COVID-19 on children« og til den positive reaktion herpå i form af et initiativ taget af EU og Gruppen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (GRULAC) i fællesskab og undertegnet af 173 lande,

— der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) politiske notat af 19. oktober 2020 med titlen »What is the impact of the COVID-19 pandemic on immigrants and their children?« (hvad er covid-19-pandemiens indvirkning på indvandrere og deres børn?),

— der henviser til Europarådets Ministerkomités erklæring af 1. februar 2012 om voksende romafjendtlighed og øget racistisk vold mod romaer i Europa,

— der henviser til artikel 3, stk. 3 og 5, i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi ([3]) (direktivet om seksuelt misbrug af børn),

— der henviser til EU-direktiverne om proceduremæssige rettigheder ([4]),

— der henviser til Kommissionens henstilling af 20. februar 2013 med titlen »Investing in children: breaking the cycle of disadvantage« ([5]) (Investering i børn: Hvordan bryder man den onde cirkel for de socialt udsatte?),

— der henviser til det internationale år for afskaffelse af børnearbejde 2021 og til Kommissionens nultolerancestrategi over for børnearbejde,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2017 om beskyttelse af migrantbørn ([6]),

---

([1]) Navnlig generel bemærkning nr. 5 om generelle gennemførelsesforanstaltninger for konventionen om barnets rettigheder, nr. 6 om behandlingen af uledsagede og separerede børn, der opholder sig uden for sit hjemland, nr. 10 om børns rettigheder inden for strafferetsplejen, nr. 12 om barnets ret til at blive hørt, nr. 13 om barnets ret til et liv uden vold, nr. 14 om, at barnets tarv altid skal komme i første række, nr. 15 om barnets ret til den højest mulige levestandard og nr. 16 om staters forpligtelser i forhold til virksomheders påvirkning af børns rettigheder.

([2]) FN's Generalforsamlings resolution A/Res/64/142 af 24. februar 2010.

([3]) EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

([4]) Navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1.), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1.) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1.).

([5]) EUT L 59 af 2.3.2013, s. 5.

([6]) COM(2017)0211.

— der henviser til Rådets konklusioner af 8. juni 2017 om beskyttelse af migrantbørn,

— der henviser til Kommissionens meddelelser vedtaget med det formål at skabe en Union med lighed i overensstemmelse med de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024 ([7]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juni 2020 med titlen »EU-strategi for ofres rettigheder (2020-2025)« ([8]),

— der henviser til sin beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder i anledning af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder ([9]),

— der henviser til sin beslutning af 3. maj 2018 om beskyttelse af migrantbørn ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 12. februar 2019 om behovet for en styrket strategisk EU-ramme for de nationale strategier for romaernes inklusion for perioden efter 2020 og for at intensivere bekæmpelsen af romafjendtlighed ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 med titlen »Gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration: bekæmpelse af negative holdninger til personer med romabaggrund i Europa« ([12]),

— der henviser til forespørgsel til Kommissionen om børns rettigheder i lyset af EU-strategien for børns rettigheder (O-000007/2021 — B9-0007/2021),

— der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,

— der henviser til forslaget til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

A. der henviser til, at et barn først og fremmest er et barn uanset dets etniske oprindelse, køn, nationalitet, sociale og økonomiske baggrund, evner, migrations- eller opholdsstatus, behov for særlig beskyttelse og er berettiget til alle de rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder;

B. der henviser til, at barnets tarv skal komme i første række i alle tiltag og afgørelser, der vedrører det og dets fysiske og mentale trivsel;

C. der henviser til, at børn har ret til inklusiv, økonomisk overkommelig førskoleundervisning, børnepasning af god kvalitet og fritid; der henviser til, at børn, navnlig børn fra dårligt stillede miljøer, har ret til beskyttelse mod fattigdom og til specifikke foranstaltninger til fremme af lige muligheder og bekæmpelse af forskelsbehandling og segregation inden for uddannelse; der henviser til, at investering i udviklingen af den tidlige barndom giver store afkast ud fra et økonomisk og samfundsmæssigt synspunkt;

D. der henviser til, at børn før udbruddet af covid-19 var dobbelt så udsatte for ekstrem fattigdom som voksne ([13]); der henviser til, at antallet af børn, der som følge af pandemien lever under deres respektive nationale fattigdomsgrænse, skønnes at kunne stige med op til 117 millioner, og at yderligere ca. 150 millioner børn lever i flerdimensionel fattigdom ([14]); der henviser til, at den aktuelle pandemi yderligere har forværret ulighederne og øget børns risiko for ekstrem fattigdom i forhold til perioden før covid, hvor allerede ét ud af fire børn i Europa var truet af fattigdom;

([7]) Navnlig meddelelse af 24. november 2020 med titlen »Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027« (COM(2020)0758), af 18. september 2020 med titlen »En Union for ligestilling: EU-handlingsplan mod racisme 2020-2025« (COM(2020)0565), af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152) og af 12. november 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025« (COM(2020)0698).

([8]) (COM(2020)0258).

([9]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0066.

([10]) EUT C 41 af 6.2.2020, s. 41.

([11]) EUT C 449 af 23.12.2020, s. 2.

([12]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0229.

([13]) Eurostat news, »EU children at risk of poverty or social exclusion«, 5. marts 2020.

([14]) UNICEF-brochure, »Impact of COVID-19 on Multidimensional child poverty«, september 2020, https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/

Torsdag den 11. marts 2021

E. der henviser til, at op mod 1,6 milliarder børn på verdensplan er ramt af skolelukninger på grund af den aktuelle covid-19-pandemi, og at det anslås, at der er risiko for, at mindst 24 millioner elever dropper helt ud af skolen som følge af pandemien ([15]); der henviser til, at 370 millioner børn verden over — hvoraf mange er afhængige af skolebespisning som daglig ernæringskilde — i gennemsnit har måttet undvære 40 % af skolemåltiderne, efter at covid-19-restriktionerne lukkede klasseværelserne ([16]); der henviser til, at børn, navnlig piger og børn med handicap, fra socioøkonomisk dårligt stillede miljøer er særligt berørt af konsekvenserne af skolelukninger og foranstaltninger, der har begrænset adgangen til uddannelse, både i skoler og i forbindelse med fjernundervisning;

F. der henviser til, at retten til uddannelse er blevet alvorligt påvirket af covid-19; der henviser til, at selv om uddannelsespolitikken fortsat henhører under medlemsstaternes kompetence, udgør covid-19-pandemien og de uligheder på uddannelsesområdet, som den forårsager, en fælles udfordring, der kræver en fælles EU-tilgang, politikker og -værktøjer;

G. der henviser til, at Eurostats ([17]) undersøgelser viser, at 88,3 % af alle børn i EU i alderen mellem tre år og den skolepligtige alder i 2018 modtog formel børnepasning, hvilket viser det øgede behov for at etablere flere pasningsfaciliteter for børn som et vigtigt redskab til kognitiv og social udvikling af børn fra en tidlig alder;

H. der henviser til, at mere end to tredjedele af alle børn på verdensplan stadig ikke har mulighed for at modtage hjemmeundervisning på grund af manglende internetadgang; der henviser til, at hjemmeundervisning har fremhævet de uddannelsesmæssige og digitale kløfter i mange EU-medlemsstater og på verdensplan, hvilket påvirker børns livsmuligheder samt deres fysiske og mentale sundhed, og der henviser til, at unge piger og unge i sårbare situationer og fra racialiserede grupper er særlig berørt af den digitale kløft;

I. der henviser til, at én ud af fire piger i alderen 15 til 19 år på verdensplan ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, sammenlignet med én ud af ti drenge; der henviser til, at fremme af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af pigers indflydelse og status er afgørende for at nå verdensmålene for bæredygtig udvikling ([18]);

J. der henviser til, at børn synes at være blevet sparet for de mest alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser af den nuværende globale pandemi; der henviser til, at covid-19-krisen imidlertid har enorme omkostninger for børn og udgør en stigende og direkte trussel mod deres trivsel og udvikling, herunder med hensyn til deres mentale sundhed; der henviser til, at børn fra dårligt stillede miljøer, uledsagede mindreårige og børn tilhørende mindretal, såsom romabørn, er særlig berørt; der henviser til, at det til dato anslås, at yderligere 1,2 millioner børn og 56 700 mødre risikerer at dø inden for seks måneder på grund af afbrydelser i de rutinemæssige indgreb i forbindelse med basal sundhedspleje; der henviser til, at utilstrækkelig adgang til sundhedsydelser kan påvirke alle livets områder ([19]);

K. der henviser til, at selvmordsraten er steget i mange EU-medlemsstater; der henviser til, at knap én ud af fem af de unge, som deltog i en nylig EU-dækkende undersøgelse, tilkendegav, at de led af psykiske sundhedsproblemer eller symptomer som depression eller angst ([20]); der henviser til, at FN har advaret om en global psykisk sundhedskrise, og at manglende handling kan få katastrofale og langvarige sociale og økonomiske omkostninger for samfundet — med børn og unge som nogle af de mest udsatte ([21]);

([15]) https://data.unicef.org/topic/education/covid-19/
([16]) UNICEF's forskningskontor "Innocenti and the World Food Programme, arbejdsdokument »COVID-19: Missing More than a Classroom. The impact of school closures on children's nutrition«, januar 2021.
([17]) Eurostat, »Living conditions in Europe«, 2018.
([18]) Unicef, »Global annual results report 2019: Gender equality«.
([19]) FAO, IFAD, UNICEF, WFP and WHO, »The State of Food Security and Nutrition in the World 2020«, 2020.
([20]) ChildFund Alliance, Eurochild, Save The Children, UNICEF og World Vision, »Our Europe. Our Rights. Our Future«, januar 2021.
([21]) https://news.un.org/en/story/2020/05/1063882

L. der henviser til, at mangler i de nationale børnebeskyttelsesordninger og mangel på tværnationale samarbejdsmekanismer blandt medlemsstaterne kan bidrage yderligere til social udstødelse samt til udnyttelse af børn, navnlig børn, der rejser fra sted til sted; der henviser til, at der er rapporteret om en vis forskelsbehandling som følge af de procedurer og den praksis, som myndighederne har indført i forbindelse med grænseoverskridende familietvister, der involverer børn ([22]); der henviser til, at hotlines også rapporterer om en stigning i antallet af opkald i forbindelse med sager om barnebortførelser, navnlig i de seneste måneder, som følge af at eksisterende internationale familiekonflikter er forværret;

M. der henviser til, at børn ifølge Kommissionens seneste rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel ([23]), tegnede sig for næsten en fjerdedel af alle registrerede ofre i alle medlemsstater;

N. der henviser til, at 152 millioner børn er involveret i børnearbejde på verdensplan, og at ca. 73 millioner af disse børn er udsat for en af de værste former for børnearbejde: slaveri, gældsslaveri, farligt arbejde eller seksuel udnyttelse ([24]); der henviser til, at Kommissionen har erklæret »nultolerance over for børnearbejde« som en politisk prioritet, der skal overholdes;

O. der henviser til, at én ud af tre piger oplever kvindelig kønslemlæstelse, og at én ud af fem vil blive gift, mens de stadig er børn; der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse anerkendes som en krænkelse af menneskerettighederne på internationalt plan; der henviser til, at børneægteskaber stadig er et problem i nogle medlemsstater og har en ødelæggende indvirkning på pigers og kvinders rettigheder og sundhed og herudover indebærer en alvorlig risiko for, at der opstår komplikationer i forbindelse med graviditet, og for, at piger udsættes for seksuelt misbrug, vold i hjemmet og sågar æresdrab;

P. der henviser til, at vold i hjemmet og kønsbaseret vold samt ifølge den seneste Europol-rapport ([25]), øget seksuelt misbrug og udnyttelse af børn online på såvel overfladenettet som på mørkenettet er steget i EU som følge af pandemien og som en konsekvens af nedlukningen; der henviser til, at mellem 70 % og 85 % af børn, der har været udsat for overgreb, kender personen, der har begået overgrebet, og at det overvældende flertal af dem er ofre for personer, de har tillid til ([26]); der henviser til, at andre risici i forbindelse med den øgede tid, der tilbringes online, såsom cybermobning, også er vokset på grund af disse foranstaltninger;

Q. der henviser til, at børn med handicap er sårbare og kan blive udsat for social udstødelse, marginalisering, forskelsbehandling og begrænset adgang til tjenesteydelser; der henviser til, at de er i større risiko for at blive forsømt, udnyttet eller seksuelt misbrugt; der henviser til, at børn med handicap har større behov for sundhedspleje og er mere afhængige af lokalsamfundsbaserede tjenester ([27]);

R. der henviser til, at 30,3 % af asylansøgerne i 2019 var børn, hvilket svarer til 207 215 børn i EU; der henviser til, at 7,1 % af disse børn var uledsagede mindreårige ([28]); der henviser til, at mange børn udsættes for uacceptable humanitære situationer ved EU's ydre grænser eller uden for EU; der henviser til, at uledsagede børn udgør en meget sårbar gruppe og står over for forskellige risici, herunder at blive ofre for kriminelle netværk, vold, misbrug og udnyttelse langs migrationsruterne til samt inden for EU ([29]); der henviser til, at migrantbørn ofte nægtes adgang til integrations- og inklusionsforanstaltninger, beskyttelse og social sikring; der henviser til, at uledsagede asylsøgende børn, der fylder 18 år, står over for særlige udfordringer, da de ofte er nødt til at forlade deres børnespecifikke indkvartering; der henviser til, at børn, der ansøger om international beskyttelse, kan lide skade som følge af forsinkelser i forbindelse med udstedelsen af den endelige afgørelse;

([22]) Europa-Parlamentets beslutning af 29. november 2018 om den tyske børne- og ungdomsforsorgs (Jugendamt) rolle i grænseoverskridende familietvister (EUT C 363 af 28.10.2020, s. 107).
([23]) COM(2020)0661.
([24]) ILO, »Global estimates of child labour: Results and trends, 2012-2016«, 2017.
([25]) https://www.europol.europa.eu/publications-documents/exploiting-isolation-offenders-and-victims-of-online-child-sexual-abuse-during-covid-19-pandemic
([26]) https://www.coe.int/en/web/human-rights-channel/stop-child-sexual-abuse-in-sport
([27]) https://data.unicef.org/resources/children-with-disabilities-ensuring-inclusion-in-covid-19-response/
([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics
([29]) Europol, Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling, »EMSC 4th Annual Report — 2020«.

Torsdag den 11. marts 2021

S. der henviser til, at der er betydelige huller og mangler i gennemførelsen af de særlige garantier og proceduremæssige garantier for børn, der er fastsat i det fælles europæiske asylsystem, med variationer mellem medlemsstaterne, f.eks. med hensyn til børns mulighed for at blive hos deres familiemedlemmer og/eller værger i en ikkefrihedsberøvende sammenhæng, navnlig i forbindelse med familiesammenføring i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/86/EF ([30]), modtagelsesforhold, udpegelse af juridiske repræsentanter og værger samt adgang til børnevenlig information, sundhedsmæssige og sociale tjenester og uddannelse;

T. der henviser til, at børn fortsat fødes statsløse, herunder i EU, og fortsat udelukkes fra adgang til grundlæggende rettigheder; der henviser til, at det anslås, at 200 millioner børn på verdensplan ikke har en fødselsattest, hvilket øger risikoen for statsløshed og stiller dem i en alvorlig ugunstig situation med hensyn til adgang til rettigheder og tjenester; der henviser til, at barnets ret til at opnå statsborgerskab og blive registreret umiddelbart efter fødslen er nedfældet i artikel 7 i FN's konvention om barnets rettigheder;

U. der henviser til, at børn er blandt de mest sårbare over for virkningerne af klimaændringerne, hvilket påvirker deres forventede levetid, deres sundhed, deres ret til uddannelse og deres ret til beskyttelse og forårsager fordrivelse i regioner, der ofte rammes af naturkatastrofer; der henviser til, at miljørisici tegner sig for ét ud af fire dødsfald blandt børn ([31]);

V. der henviser til, at børns deltagelse i EU's interne og eksterne politikudformning stadig er begrænset; der henviser til, at der bør indføres systemiske metoder til at integrere rettighedsbaseret deltagelse for børn i politikudformningen på EU-plan og på nationalt og lokalt plan; der henviser til, at børn har ret til at deltage i det demokratiske liv og i beslutninger, der direkte eller indirekte berører dem; der henviser til, at de mest marginaliserede og udstødte grupper har endnu færre muligheder for at deltage i politiske processer og beslutningsprocesser;

W. der henviser til, at et betydeligt antal børn stadig er frihedsberøvet i EU; der henviser til, at FN's Komité for Barnets Rettigheder har præciseret, at børn aldrig bør frihedsberøves i forbindelse med indvandringsprocedurer, og at frihedsberøvelse i overensstemmelse med New York-erklæringen om flygtninge og migranter af 19. september 2016 aldrig kan begrundes som værende i barnets tarv; der henviser til, at medlemsstaterne skal tilvejebringe passende, humane og ikkefrihedsberøvende alternativer til frihedsberøvelse, herunder sikre, at covid-19-foranstaltninger aldrig fører til frihedsberøvelse af børn; der henviser til, at medlemsstaterne systematisk bør indsamle opdelte data om frihedsberøvelse af børn i forbindelse med migration, mens Kommissionen bør fremme sammenligneligheden af sådanne data gennem Eurostat;

X. der henviser til, at børn, der er anbragt i lukkede institutioner, er blevet særlig hårdt ramt af pandemien; der henviser til, at nedlukningsforanstaltninger forværrer sårbarheden hos børn, der bor i psykiatriske institutioner og socialforsorgsinstitutioner, børnehjem, flygtningelejre, centre for frihedsberøvede og andre lukkede faciliteter; der henviser til, at tilfælde af vold mod børn, der er anbragt på disse steder, sandsynligvis ikke vil blive opdaget, og at børne- og familieforsorgen er overbelastet og svækket;

Y. der henviser til, at den generelle forordning om databeskyttelse ([32]) anerkender, at børn fortjener særlig beskyttelse med hensyn til deres personoplysninger, og at de har krav på, at oplysninger om deres data forelægges dem på et børnevenligt sprog; der henviser til, at børns adgang til sociale medieplatforme skal gå hånd i hånd med deres øgede forståelse af digitale teknologier; der henviser til, at fremme af digital uddannelse, digitale færdigheder og kompetencer er afgørende for at slå ned på misbrug af sociale medier, navnlig i tilfælde af mindreårige brugere, der får adgang til platforme, hvor der ikke kræves alderskontrol, med henblik på at beskytte sårbare grupper, navnlig børn;

1. påskønner Kommissionens initiativ til at udarbejde en ny omfattende strategi for barnets rettigheder ti år efter EU's 2011-dagsorden for børns rettigheder; opfordrer til, at der fremsættes passende lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige forslag og bindende og ikkebindende EU-instrumenter til at tackle de udfordringer, som børn står over for;

([30]) Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).
([31]) UNICEF, »Reimagining our Future: Building Back Better from COVID-19«, juni 2020.
([32]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2. understreger, at et barn først og fremmest er et barn uanset dets etniske oprindelse, køn, nationalitet, sociale og økonomiske baggrund, evner, migrations- eller opholdsstatus, og at barnets tarv skal indgå i alle de EU-politikkerer, -procedurer og -foranstaltninger, som vedrører børn;

3. gentager sin opfordring til Kommissionen om i EU-strategien for børns rettigheder at medtage alle bestemmelserne i Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder i anledning af 30-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder;

4. understreger, at der med EU-strategien skal anlægges en kønsafbalanceret tilgang, der integrerer et kønsperspektiv på tværs af alle programmeringssektorer, fokuserer på pigers trivsel og myndiggørelse, imødekommer deres specifikke behov og anerkender deres rettigheder;

5. understreger, at strategien bør opfordre medlemsstaterne til at afsætte alle de nødvendige ressourcer til at gennemføre FN's konvention om barnets rettigheder på en effektiv måde; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at adressere strukturelle uligheder og prioritere offentlige investeringer i uddannelse, sundhedspleje, boliger, støtte til familier og børnepasning samt til at investere i universelle tjenester af høj kvalitet, der når ud til alle børn; opfordrer medlemsstaterne til at styrke kapaciteten hos arbejdsstyrken inden for socialsektoren med henblik på at støtte børn og familier, der står over for særlige udfordringer, og med henblik på at støtte frontlinjeaktører inden for børnebeskyttelsestjenester;

6. opfordrer medlemsstaterne til at sikre retten til undervisning for alle børn og til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe og forebygge skolefrafald og sikre kønsafbalanceret adgang til inklusiv kvalitetsundervisning fra den tidlige barndom til teenagealderen, herunder for romabørn, børn med handicap, statsløse børn og migrantbørn samt børn, der befinder sig i en humanitær nødsituation;

7. understreger, at digital uddannelse aldrig permanent bør erstatte fremmødeundervisning, navnlig når adgangen til teknologier er begrænset, og kun bør anvendes i kriseperioder såsom under pandemier eller på en måde, der supplerer fremmødeundervisning og ansigt-til-ansigt-undervisning; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af, hvordan retten til undervisning er blevet påvirket af krisen, og til at fremsætte henstillinger til medlemsstaterne på grundlag af resultaterne af denne analyse;

8. opfordrer medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger for »sikre skoler«, herunder fremskaffelse af hygiejneprodukter og deling af information på en børnevenlig måde om håndhygiejne og andre hygiejneforanstaltninger under covid-19-pandemien;

9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre retten til inklusiv uddannelse og sikre adgang til omfattende, alderssvarende information om køn og seksualitet samt adgang til undervisning i seksuel og reproduktiv sundhedspleje og samlivsforhold; minder om, at undervisning på dette område er nødvendig for at sikre fuld uddannelse og beskyttelse af børn i overensstemmelse med Kommissionens seneste rapport;

10. gentager sin opfordring til EU om at intensivere sin indsats for at sætte en stopper for alle former for vold og diskrimination mod børn, herunder fysisk, seksuel, økonomisk og psykologisk vold, skade, misbrug, vanrøgt, mishandling og udnyttelse begået både online og offline, tvangsægteskaber, menneskehandel, misbrug og udnyttelse af migrantbørn, tortur, æresdrab, kvindelig kønslemlæstelse, incest, tvungen skolefrafald og brug af børn som soldater; understreger, at alle lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativer vedrørende børns rettigheder med henblik på at sikre sammenhæng i beskyttelsen af børn mod vold og udnyttelse skal tage EU's strategi for børns rettigheder i betragtning; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en tidsplan for sådanne forslag og til samtidig at sikre gennemførelsen af dens henstillinger ved hjælp af en passende og effektiv overvågningsmekanisme;

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i såvel lovgivning som praksis at sætte en stopper for al børnearbejde og alle andre former for arbejde, der kan skade børns sundhed og sikkerhed; understreger det presserende behov for at adressere dette problem i betragtning af covid-19-krisens indvirkning på de mest sårbare, der er blevet ramt af indkomstchok og manglende adgang til social beskyttelse, hvilket betyder, at flere børn tvinges ud i arbejde; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere børns rettigheder i EU's kommende bæredygtige styringsramme, herunder EU's obligatoriske due diligence-krav, og til ved hjælp af samarbejdsprogrammer at støtte tredjelande i at udrydde børnearbejde; henstiller, at der indføres obligatorisk due diligence på tværs af sektorer, og at det sikres, at alle EU-politikker er børnevenlige ved at forpligte sig til at foretage forudgående og efterfølgende menneskerettighedskontrol;

12. opfordrer Kommissionen og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til at intensivere bestræbelserne på at forebygge og sætte en stopper for alvorlige krænkelser af børn, der er berørt af væbnede konflikter; er dybt foruroliget over, at børns tilknytning og rekruttering til væbnede grupper ofte sker, når børn ikke har andre muligheder tilbage; understreger vigtigheden af at fremme dagsordenen vedrørende børn i væbnede konflikter (CAAC) i EU's optræden udadtil og i terrorbekæmpelses- og sikkerhedspolitikker i overensstemmelse med EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati ved at integrere den i politiske dialoger, missioner og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), i reformer af sikkerhedssektoren samt i mæglinger; opfordrer Kommissionen og HR/NF til at oprette særlige stillinger og enheder for børnebeskyttelse i EU-delegationerne; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte mindreårige statsborgere, der kan tilbageholdes for sikkerhedsrelaterede lovovertrædelser eller forbindelser med væbnede grupper, og til at lette deres tilbagevenden til deres oprindelsesland med henblik på rehabilitering, reintegration og/eller retsforfølgning, alt efter hvad der er relevant, i fuld overensstemmelse med folkeretten;

13. understreger, at det er af afgørende betydning at beskytte børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug; beklager, at direktivet om seksuelt misbrug af børn endnu ikke er blevet gennemført i 23 medlemsstater; noterer sig, at Europarådet lægger vægt på samarbejde med flere interessenter som grundlag for indsatsen mod seksuelt misbrug af børn online, der omfatter retshåndhævende myndigheder, nationale myndigheder, indberetningsmekanismer og tjenesteudbydere/service-industrien; glæder sig over, at Kommissionen i første halvår af 2021 agter at foreslå en mere langsigtet lovgivningsmæssig ramme med henblik på at bekæmpe seksuelt misbrug af børn; gentager sin støtte til oprettelsen af et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn — en mulighed, som Kommissionen i øjeblikket er i færd med at vurdere; glæder sig over Europols forebyggelsesarbejde, navnlig dets bevidstgørelseskampagner, der har til formål at forhindre seksuel udnyttelse af børn på internettet ([33]) ([34]);

14. understreger, at vold og overgreb mod børn er steget i foruroligende grad, samtidig med at det er blevet meget vanskeligt at få adgang til sociale tjenester og sociale beskyttelsesinstitutioner under covid-19-pandemien; understreger vigtigheden af at udvikle forebyggende politikker på EU-plan til bekæmpelse af vold mod børn; fremhæver den rolle, som EU-agenturer og -organer spiller i gennemførelsen af EU's lovgivningsmæssige rammer vedrørende børns rettigheder; opfordrer Kommissionen til i strategien at indarbejde en EU-handlingsplan med standarder og benchmarks for udbydere af onlinetjenester og teknologivirksomheder med henblik på at sikre, at børn trygt kan være på internettet, samtidig med at de beskyttes mod at blive udsat for ulovligt indhold og mod skadeligt indhold; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at kriminalisere onlinegrooming og cyberstalking;

15. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-strategien er i overensstemmelse med de prioriteter og lovgivningsforslag, der er fastsat i den nylige EU-strategi om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse, EU-strategien for ligestilling mellem kønnene samt EU's LGBTIQ-ligestillingsstrategi 2020-2025;

16. mener, at det er af afgørende betydning, at der i EU-strategien medtages konkrete foranstaltninger til investering i børn med henblik på at udrydde børnefattigdom, herunder oprettelse af en europæisk børnegaranti med passende ressourcer; opfordrer Kommissionen til at forelægge sit forslag om oprettelse af en europæisk børnegaranti i første kvartal af 2021 i overensstemmelse med sit tilsagn og opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen heraf og til at investere alle mulige ressourcer, herunder EU-midler som midler fra Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), genopretningsbistand til samhørighed og til områder i Europa (REACT-EU), genopretnings- og resiliensfaciliteten, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), InvestEU, Erasmus+ og Asyl- og Migrationsfonden (AMF); fremhæver, at medlemsstaterne bør fastlægge såvel flerårige nationale strategier til bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse som nationale handlingsplaner for børnegarantien;

17. er bekymret over, at behovet for at tackle børnefattigdom i forbindelse med genopretningen efter covid-19-krisen vil blive endnu mere presserende, og at fattigdom vil have en endnu større indvirkning på børn, som er den mest sårbare gruppe blandt de dårligst stillede; opfordrer indtrængende til, at EU-strategien suppleres af en omfattende strategi for bekæmpelse af fattigdom, herunder foranstaltninger til at sikre anstændige og økonomisk overkommelige boliger og til at

([33]) https://www.europol.europa.eu/activities-services/public-awareness-and-prevention-guides/online-sexual-coercion-and-extortion-crime

([34]) https://www.europol.europa.eu/stopchildabuse

bekæmpe hjemløshed; minder om, at enhver strategi til udryddelse af børnefattigdom skal tage hensyn til den virkelighed, som eneforsørgere og børnerige familier lever i, eftersom husstande med en enkelt forsørger og husstande med mange børn er blandt de udsatte grupper;

18. understreger betydningen af, at EU-strategien indfører foranstaltninger, der sikrer god adgang til sundhedspleje for børn og familier i overensstemmelse med EU4Health-programmet, samtidig med at der tages hensyn til de vanskeligheder, som børn har med hensyn til at udøve denne ret;

19. understreger betydningen af, at EU-strategien indfører konkrete foranstaltninger til ajourføring af den eksisterende EU-ramme for tiltag for psykisk sundhed og trivsel, som bør være fuldstændig inklusiv, med henblik på også at opfylde behovene hos børn i sårbare situationer og fra marginaliserede og racialiserede grupper; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge investeringerne i psykisk sundhed og psykosociale tjenester for børn og familier, navnlig i lav- og mellemindkomstlande og i skrøbelige humanitære kontekster; opfordrer medlemsstaterne til at indføre mekanismer til tidlig påvisning af psykiske sundhedsproblemer; opfordrer til fuld integration af psykosocial og psykisk sundhedsstøtte i nationale og tværnationale børnebeskyttelsessystemer samt til uddannelse af fagfolk på området for børns særlige behov;

20. gentager sin opfordring til at sikre et børnevenligt retssystem med passende og inklusive procedurer, der tager hensyn til alle børns behov; understreger betydningen af at sikre barnets ret til at blive hørt, til at blive bistået af en juridisk repræsentant og til at blive fuldt informeret på en børnevenlig måde på alle stadier af retssager i retssystemet i overensstemmelse med artikel 4 og artikel 16 i direktiv (EU) 2016/800 og artikel 22 og artikel 24 i direktiv 2012/29/EU ([35]), herunder for migrantbørn, med særligt fokus på uledsagede mindreårige; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre og håndhæve direktiverne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at børne- og familiedomstole fungerer som en vigtig tjeneste og fortsætter med at afholde hastehøringer og fuldbyrde retsafgørelser, der vedrører omsorg for og beskyttelse af børn, som er i umiddelbar risiko for at blive forsømt eller misbrugt; minder om, at der bør indføres særlige sikkerhedsforanstaltninger for børn, der kommer i kontakt med retslige eller relaterede procedurer, og understreger behovet for at uddanne specialiseret personale;

21. bemærker med beklagelse, at 11 ud af 27 medlemsstater ikke gav børn adgang til målrettede onlineoplysninger om retssystemet, såsom interaktiv undervisning i juridiske rettigheder, og opfordrer alle medlemsstater til at sikre, at børn kan få adgang til disse oplysninger på en børnevenlig måde under hensyntagen til eventuelle handicap, der kan forringe adgangen ([36]);

22. fremhæver betydningen af barnets tarv i grænseoverskridende familietvister; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de opfylder deres forpligtelser i henhold til Bruxelles IIa-forordningen ([37]), og til at sikre, at de nationale myndigheder anerkender og håndhæver retsafgørelser, der er afsagt i en anden medlemsstat i sager vedrørende børn, såsom frihedsberøvende domme, samværsret og underholdspligt; understreger vigtigheden af et tæt samarbejde og effektiv kommunikation mellem de forskellige nationale og lokale myndigheder, der er involveret i retssager om forældremyndighed; opfordrer medlemsstaterne til at respektere børns ret til at se deres forældre på trods af de restriktive foranstaltninger, der er indført i forbindelse med pandemien, så længe dette ikke bringer deres sikkerhed og sundhed i fare;

23. opfordrer EU, dets agenturer og medlemsstaterne til at sætte en stopper for statsløshed blandt børn både i og uden for EU, herunder ved at forbedre frontlinjemedarbejderes kapacitet til at identificere, registrere og reagere hensigtsmæssigt på statsløshed i migrations- og asylsammenhæng, fremme og sikre universel adgang til fødselsregistrering og -certificering uanset forældrenes status, herunder for LGBTQI+-familier, indføre, forbedre og gennemføre retlige garantier for at forhindre statsløshed for børn og indføre og forbedre børnerettighedsbaserede procedurer for konstatering af statsløshed med henblik på at opfylde internationale forpligtelser for så vidt angår statsløshed i en migrationskontekst i overensstemmelse med barnets tarv og deres ret til at erhverve et statsborgerskab;

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

([36]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/justice_scoreboard_2019_en.pdf

([37]) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

24. understreger, at EU-strategien skal indeholde foranstaltninger, der tilsigter at forbedre situationen for migrantbørn og beskytte deres interesser både i og uden for EU og i alle faser af asylprocedurerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af garantier og proceduremæssige rettigheder for børn i det fælles europæiske asylsystem med særligt fokus på hurtige familiesammenføringsprocesser i overensstemmelse med direktiv 2003/86/EF, adgang til passende modtagelsesforhold, social støtte og lægelig pleje, rettidig udpegelse af kvalificerede juridiske repræsentanter og værger for uledsagede mindreårige og adgang til børnevenlig information;

25. understreger vigtigheden af integration og inklusion af migrant- og flygtningebørn; gentager betydningen af at fjerne alle hindringer for adgangen til grundlæggende tjenester og integrations- og inklusionsforanstaltninger, herunder psykosocial og psykisk støtte, og af at give børn mulighed for at øge den sociale inklusion; opfordrer Kommissionen til at træffe hasteforanstaltninger for at øge bevidstheden om betydningen af at ændre narrativer om migration og af at bekæmpe negative stereotyper;

26. er af den opfattelse, at strategien bør prioritere børns rettigheder med hensyn til frihedsberøvelse i overensstemmelse med dem, der er skitseret i FN's globale undersøgelse om børn, der er berøvet deres frihed; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at intensivere indsatsen for at sætte en stopper for frihedsberøvelse af børn, navnlig i forbindelse med migration, og til at udarbejde lokalsamfundsbaserede alternativer til frihedsberøvelse, som opfylder barnets tarv og gør det muligt for børn at forblive hos deres familiemedlemmer og/eller værger i en ikkefrihedsberøvende sammenhæng under fastsættelsen af deres migrationsstatus;

27. er af den opfattelse, at EU-strategien bør integrere og fremme sårbare børns rettigheder på tværs af alle politikområder og vedtage en tværsektoriel tilgang, der tager højde for de mange former for forskelsbehandling, som bl.a. børn fra racialiserede grupper, børn med handicap, børn uden eller med risiko for at miste forældreomsorg, børn i institutionsregi, LGBTIQ-børn, børn fra etniske minoritetsgrupper, migrant- og flygtningebørn, statsløse og papirløse børn, børn, der er ofre for vold og seksuelt misbrug, børn, der direkte eller indirekte er påvirket af retssystemer, børn, der lider af psykiske problemer, hjemløse børn, piger samt børn af fængslede forældre; minder om, at sociale tjenesteydelser og familiestøtte er af afgørende betydning for at undgå familieadskillelse og social udstødelse;

28. understreger, at romabørn, navnlig romapiger, i hele Europa står over for den ekstra byrde, som racisme og kønsdiskrimination udgør, hvilket marginaliserer dem i deres samfund; understreger, at ringe uddannelsesmæssige resultater, høj forekomst af uregelmæssig deltagelse og tidligt skolefrafald, ikkeinklusive skolesystemer, høj arbejdsløshed og dårlige beskæftigelsesmuligheder fratager romadrenge og romapiger en realistisk mulighed for at blive integreret og deltage fuldt ud i samfundet; minder om, at manglen på personlige dokumenter hindrer mange romapigers mulighed for at få adgang til uddannelse, sundhedspleje og andre relaterede tjenester, og minder endvidere om, at øget racisme og romafjendtlighed påvirker sikkerheden for romapiger, hvilket gør dem endnu mere sårbare over for social udstødelse, udnyttelse, menneskehandel og vold ([38]);

29. mener, at EU-strategien bør foreslå en inklusiv tilgang til beskyttelse af de mest sårbare børn i overensstemmelse med chartret, FN's konvention om barnets rettigheder og de generelle bemærkninger fra FN's Komité for Barnets Rettigheder samt verdensmålene for bæredygtig udvikling og de heri fastsatte børnerelaterede mål, således at ingen lades i stikken; gentager vigtigheden af at skabe et sikkert miljø for sårbare børn og deres familier gennem sociale investeringer og anerkender, at spørgsmålet om boligforhold for børn og familier bør anerkendes og integreres i definitionen af sårbarhed; understreger betydningen af at udvikle og styrke integrerede nationale og transnationale børnebeskyttelsessystemer med ressourcer og med gennemførelses- og overvågningsordninger;

30. understreger, at det er vigtigt, at EU adresserer de barrierer af fysisk (dårlig infrastruktur og geografi), teknologisk (lavfunktionelt udstyr), kulturel (kønsroller og sociale normer, kulturel praksis, handicap eller mindretalsstatus) samt økonomisk og social karakter, der ligger i vejen for digitale teknologier, i alle sine interne og eksterne politikker;

31. fremhæver betydningen af, at EU investerer i digitale færdigheder for at sikre fri adgang til digitale færdigheder og digital uddannelse for alle børn, navnlig børn fra underforsynede eller marginaliserede samfund, med fokus på at opbygge deres modstandsdygtighed og tilbyde dem psykosocial støtte; bemærker, at disse investeringer kunne foretages som led i den nye dagsorden for færdigheder i Europa inden for rammerne af det europæiske uddannelsesområde og kunne drage fordel af

([38]) https://rm.coe.int/16800c0a86

EU's udviklings- og humanitære midler; påpeger, at investeringer i at sikre, at uddannelsessystemerne kan levere digital uddannelse, digitale kompetencer og færdigheder til alle børn, er afgørende for at fremme børns forståelse af digitale teknologier, overvinde uligheder, forbedre den digitale inklusion samt styrke og beskytte børn og deres rettigheder online og offline; minder om, at udviklingen af digital uddannelse, digitale kompetencer og færdigheder bør sætte børn i stand til at bekæmpe farerne ved det digitale rum og til at håndterer deres ansvar, når de interagerer inden for det;

32. opfordrer Kommissionen til at inddrage børns synspunkter ved at etablere formelle mekanismer for dialog og høring og sikre deres fulde og meningsfulde deltagelse i beslutningstagningen med særligt fokus på at give de mest sårbare, såsom piger, børn, der lever i fattigdom, fordrevne og migrantbørn og børn med handicap, en stemme;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre specifikke mekanismer til vurdering af indvirkningen af covid-19 på alle børn med henblik på at indsamle data, der kan gøre det lettere at designe nationale handlingsplaner til håndtering af de problemer, der berører børn, og som er baseret på børnenes synspunkt; opfordrer medlemsstaterne til ved fastlæggelsen af nationale genopretningsplaner at anvende en tilgang, der tager udgangspunkt i barnets rettigheder;

34. opfordrer Rådet til at vedtage konklusioner om EU-strategien, som indfører en ny obligatorisk ramme for EU-institutionerne og EU-medlemsstaterne efter modellen fra den europæiske konsensus om udvikling og sikrer gennemførelsen af veludformede og tilstrækkeligt finansierede integrerede nationale børnebeskyttelsesordninger;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at børns rettigheder prioriteres og integreres i alle interne og eksterne EU-politikker, -foranstaltninger og -programmer, der berører børn direkte eller indirekte, og til at sikre konsekvens og sammenhæng på tværs af alle de forskellige instrumenter;

36. opfordrer Kommissionen til at udvikle en børnemarkør i forbindelse med fordelingen af dens budgetmidler for at gøre det muligt for EU's institutioner og partnere at måle og overvåge EU's investeringer i børn gennem indsamling af kønsopdelte og specifikke data med henblik på at identificere kløfter mellem de politiske og finansielle forpligtelser og derved give en vurdering af omfanget af EU's støtte til børns rettigheder;

37. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde en årlig handlingsplan for at gennemføre bestemmelserne i EU-strategien for børns rettigheder og til at integrere deres nationale handlingsplaner i EU's genopretnings- og resiliensplan;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for, at EU's strategi for børns rettigheder får tilstrækkelig finansiering, ved at sikre, at EU's interne og eksterne finansieringsinstrumenter samt de nationale budgetter støtter gennemførelsen af de prioriteter, der er fastsat i strategien;

39. opfordrer Kommissionen til at sikre fornøden overvågning af medlemsstaternes gennemførelse af EU-strategien; minder om behovet for at sikre rettighedsbaseret meningsfuld og inklusiv inddragelse af børn i hele processen i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien og for at anvende benchmarks og indikatorer til bedre overvågning af fremskridt;

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.